

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: P.P.

zastoupený advokátem Mgr. Martinem Schulhauserem
sídlem 733 01 Karviná – Fryštát, Karola Sliwky 125

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 5. 2019, o zamítnutí námitek a potvrzení
rozhodnutí žalované č. j. R-15.2.2018 – 425/X ze dne 15. 2. 2019, o snížení invalidního
důchodu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Rozhodnutím ze dne 20. 5. 2019, č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 15. 2. 2019, kterým snížila žalobci od 14. 3. 2019 výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, neboť žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 23. 1. 2019 není invalidní pro invaliditu III. stupně, ale je invalidní pro invaliditu I. stupně. Dle tohoto posudku poklesla jeho pracovní schopnost v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 40 %. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení ze dne 7. 5. 2019, podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které lékař České správy sociálního zabezpečení stanovil míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 40 % zhodnocením funkčního dopadu zdravotní poruchy a psychického stavu žalobce.
2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že se žalovaná neměla spokojit toliko s posudky o invaliditě a s formálním prostudováním jeho lékařských zpráv. S rozhodnutím žalované nesouhlasí, neboť jeho zdravotní stav se neustále zhoršuje, je u něj velice pravděpodobná recidiva tumoru mozku a byla mu diagnostikována středně těžká deprese s anxiétou, což vyplývá z lékařské zprávy ze dne 11. 6. 2019. Není schopen v současné době výkonu práce v důsledku natolik závažného zdravotního stavu, kdy díky neustálým bolestem hlavy musí užívat léčiva na jejich zmírnění. Žalobce nadále trval na tom, že mu měl být ponechán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně. K prokázání tohoto tvrzení navrhoval vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví pracovního lékařství. Navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc jí vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaná po provedeném dokazování navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 20. 5. 2019, č. j. RN-X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 8. 1. 2020 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl uznán invalidním pro invaliditu III. stupně od 12. 11. 2017. Dne 23. 1. 2019 byla u žalobce provedena kontrolní lékařská prohlídka lékařem pověřeným vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Karviná se závěrem, že žalobce je invalidní, avšak nejde u něj o invaliditu III. stupně, ale o invaliditu I. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40 %. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označil tento lékař zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Vznik invalidity I. stupně stanovil tento lékař dnem 23. 1. 2019. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 15. 2. 2019, jímž žalobci snížila invalidní důchod pro

invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně od 14. 3. 2019. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal námitky, o kterých, jak shora uvedeno, žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku lékaře České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 5. 2019, který dospěl ke stejnému závěru o tom, že žalobce je od 23. 1. 2019 invalidní nikoliv pro invaliditu III. stupně, ale pro invaliditu I. stupně. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce hodnotil tento lékař rovněž dle kapitoly II, oddílu A, položky 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 40 %. Napadeným rozhodnutím, jak již bylo uvedeno shora, pak žalovaná námitky žalobce zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 15. 2. 2019.

6. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. J. W., jeho nálezu ze dne 14. 12. 2018, lékařských zpráv z protonové terapie MUDr. V. ze dne 2. 5. 2018, 28. 11. 2018 a 5. 6. 2019, z nálezů neurologie MUDr. Š. ze dne 2. 7. 2018 a 20. 12. 2018, neurochirurgie MUDr. K. ze dne 16. 11. 2018 a 21. 11. 2017, rehabilitace MUDr. B. ze dne 16. 10. 2018, psychiatrie MUDr. Š. ze dne 5. 2. 2019, 16. 4. 2019, 11. 6. 2019 a 7. 1. 2020, ze zprávy Léčebných lázní Mariánské lázně ze dne 15. 4. 2019, z nálezů neurochirurgie MUDr. S. P. ze dne 30. 5. 2019, profesního dotazníku ze dne 20. 12. 2018, oddělení radiodiagnostiky MUDr. M. K., CSc. ze dne 4. 9. 2019, z neurochirurgie MUDr. T. K., Ph.D. ze dne 13. 12. 2019 a z propouštěcí zprávy Léčebných lázní Jeseník ze dne 9. 12. 2019. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce uvedla posudková komise zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila pokles pracovní schopnosti žalobce horní hranicí této položky, tj. 45 %. Použití této horní hranice odůvodnila zhodnocením funkčního dopadu rozhodující příčiny zdravotního postižení a dalšími chorobnými stavy v anamnéze. Podle posudkové komise k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí nešlo o zdravotní postižení uvedené pod položkou 1d nebo 1e, tedy stav, kdy funkční poruchy mají rozsah více než poloviny stupnice úplné poruchy funkčních schopností s těžkým reziduálním nálezem, parézami, amputacemi, závažný kognitivní a smyslový deficit. Nejde ani o zvlášť těžké postižení s těžkými projevy infekcí, s poruchami imunity, septické stavy, těžké krevní poruchy, stavy s poruchami příjmu potravy, s těžkým omezením hybnosti a závažnými parézami, organickým selháváním apod. Podobně je tomu i v rovině psychického hodnocení, které bylo naposledy funkčně hodnoceno jednorázově jako střední až těžká porucha, u žalobce však dosud nebyly opakované psychiatrické hospitalizace, nutnost závažné vícečetné lékové kombinace, či intenzivní spolupráce psychologa apod. Posudková komise k tomu dodala, že těžká psychická, depresivní porucha sama o sobě nedosahuje požadavku plné invalidity. Žalobce má zachovanou pracovní schopnost s využitím dosaženého vzdělání, znalostí a zkušeností jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti a v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Je schopen vykonávat výdělečnou činnost se sníženými nároky na fyzickou zdatnost; není schopen práce v riziku úrazu a je u něj zachována i schopnost rekvalifikace.

7. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 20. 5. 2019 byl žalobce invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, přičemž šlo o invaliditu I. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Podle ust. § 39 odst. 1 citovaného zákona je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 45 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, kterou považovala posudková komise za dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Její posudkový závěr je v podstatě shodný s posudkem podaným v řízení o námitkách žalobce a s posudkem posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné, jen s tím rozdílem, že posudková komise hodnotila pokles pracovní schopnosti žalobce horní hranicí uvedenou v kapitole II, oddíl A, položce 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Učinila tak s přihlédnutím k funkčnímu dopadu rozhodujícího zdravotního postižení a k dalším onemocněním žalobce uvedeným v diagnostickém souhrnu. Nutno poznamenat, že v průběhu řízení žalobce nenamítal, že by trpěl ještě dalším zdravotním omezením, než jak je v osudku uvedeno, či že by posudková komise nezhodnotila jeho úplnou zdravotní dokumentaci. Posudek je tedy dostatečně přesvědčivý a úplný; za této situace nepovažoval krajský soud za důvodný důkazní návrh, aby v řízení byl ustanoven znalec z oboru zdravotnictví a vypracován znalecký posudek ohledně zdravotního stavu žalobce. Pakliže bylo v řízení namítáno, že podle lékařských nálezů psychiatrie MUDr. Š. a neurochirurgie Fakultní nemocnice Ostrava není žalobce schopen výkonu soustavné práce a že tedy jsou tyto lékařské zprávy v rozporu se závěry posudkové komise MPSV ČR, nemohl k této námitce krajský soud přihlédnout už proto, že k posouzení invalidity a jejího stupně jsou z hlediska odbornosti příslušní lékaři z oboru zdravotnictví odvětví posudkového lékařství, nikoliv praktičtí či jiní odborní lékaři. Jelikož u žalobce k datu 20. 5. 2019 šlo o invaliditu I. stupně, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím jeho námitky zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 15. 2. 2019, jímž snížila výši invalidního důchodu žalobce pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 13. února 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce